

ସଂପର୍କ

ସ୍ଵକାନ୍ତି ନନ୍ଦ

କଥା ରଖିବା ପାଇଁ ଖୋଲା ହୃଦୟ ଦୁଃଖ ଦୁଃଖିବା ପାଇଁ ଦରବା ମନ ପାଦରେ ପାଦ ମିଳେଇ ଜିଲ୍ଲାବା ପାଇଁ ଆହସ, ବିଶ୍ୱାସ ହାତରେ କଳମ ଆର୍ଥିକ କରିବା ଦିନେ ଆରାତି ସଂପର୍କର ଦିବ୍ୟ ଉଥାସ ।

ସେଇ ଆଚାରାତ ହୃଦୟ ନିଷାପ ଓ ପିତ୍ର ପବନର ଅଶ୍ୱମାନେ ଆଶାରୀଦ ମୁଗ୍ରାଗେ ମୁରୁଆତି ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଦ୍ଵାରା ଚାରାଗଣ ସାରା ଆହସ କୁହୁଳା ଆହୁତିର ଖାଲି ଖାଲି ଆଶ୍ୱଳାରେ ସୁଖ, ବୈଦିବ, ଆଶିଷ, ଆମ୍ବପ ଢାଳ ଦିଅତି ପ୍ରାଣର ଜାଗର ।

ସେଇ କିଶ୍ମା ଚିକିଏ ଅନ୍ଧରେ ନେଇ ଛାଡ଼ିଯାଏ ସାକଳର ପକ୍ଷ ଶରୀରିତରେ ସବା ହେଉ ଛାଇଯାଇ କୁହୁତ ଅନୁଭୂତି ଯୋଗା ଯୋଗା ପଦନ ଉତ୍ତରେ ଉତ୍ତର ନିର୍ବିନ୍ଦୁ ନିର୍ବିନ୍ଦୁ ନିର୍ବିନ୍ଦୁ ।

ଯେବେ ବନ୍ଦା ହୁଏ ଥାଏ ପାଇଁ ପ୍ରାଣିକାରୀ ପାଇଁ ପ୍ରାଣିକାରୀ ପାଇଁ ପ୍ରାଣିକାରୀ ।

ମୁଁ କାହିଁକି ହେବି ଆନମନା

କବିତା ପ୍ରତିହାରୀ

ବିରୋଧାତ୍ମକ ସେ ମୋର ପ୍ରିୟତମ ବାଧା ମୋର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସମ୍ପଦ, ମାନ ଅନ୍ତିମାନ ତିର ସହର ଆହୀ ସହ ରହିଛି ଯା ଲାକ୍ଷ୍ମୀ ।

କି ଆଲୁକ କି ଅଥାର ଦୁଃଖ ସହ ଆଶ୍ରେ ଆଶ୍ରେ, ସତେ ବା ସେ ମୋର ଗୋଟିଏ ପାରେ ପୁଣ୍ୟତା ?

ଭାଗ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ !

ଆହାର କାହିଁକି ହେବି ମୁଁ ଏଗାର ।

ଆହାରିପାତା ହୋଇ କାହିଁକି ହେବି ମୁଁ ଏଗାର ଭାଗ୍ୟ !

ଭାଗ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ !

ମୋ ଗୋରବ ମାନ ।

ଉଦାସ ମୋ ପ୍ରାଣସଥା ଅବରୁଦ୍ଧ ମୋର ସେ ନିଶ୍ଚାସ

ଆଗାତ ମୋ ପାଦର ପାଶେର ରଥୀର ମୁଁ କେତେ ହସିଥିବ ?

ଗଲିବାଗା ନିର୍ବିନ୍ଦୁ ସଥି ଯଦି

ଅଧବାଟେ ଗୋଟିଏବା

ଖାଲି ବିଭିନ୍ନା

ନିଶ୍ଚାସଟା ଗଲୁଥିବା ଯାଏ

ମୋର ପ୍ରାଣେ,

ମନେ ଗାଲିବି ସତତ,

ମୁଁ କାହିଁକି ହେବି ଆନମନା ?

ଶ୍ରୀ ବାହୁଦାସ, ୧୯୮୧ ଭାଗ, ପାତ୍ର, ବିଜେନ୍ଦ୍ର, ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୪

ଧୂନି ପ୍ରତିଧିନି

କବି ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସେ୦୧

ହେ ଧୂନି ପ୍ରତିଧିନି !

ଚାଲିଛି, ଚାଲୁଛି ଚାଲିବ ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ

ଭୂମ ପଦ ଚିତ୍ତ ନହେଇବ ଗାନ୍ଧି

ଭୂମ ଗଲା ପଥ ପୂର୍ଣ୍ଣିତ ହେଉ

ଦେଉଅଛ ନିରପେକ୍ଷର ବାଣୀ ।

ଖାଲି ବିଭିନ୍ନା

ନିଶ୍ଚାସଟା ଗଲୁଥିବା ଯାଏ

ମୋର ପ୍ରାଣେ,

ମନେ ଗାଲିବି ସତତ,

ମୁଁ କାହିଁକି ହେବି ଆନମନା ?

ଶ୍ରୀ ବାହୁଦାସ, ୧୯୮୧ ଭାଗ, ପାତ୍ର, ବିଜେନ୍ଦ୍ର, ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୪

କୋଳେ ଥୋଇ ମଥ ସ୍ଥାଧାନେ କହେ ଲେ ମୋ ଓଡ଼ିଶା ମୋ ସ୍ଥାଭିମାନ ଓଡ଼ିଆ... ।

ଗାସୋଲି-ମୁଣ୍ଡିଆପଞ୍ଜି କେବାନାଳ

ମୋ ନଂ-୯୯୩୭୫୫୨୫୦୪୦୪

ମନେପଡ଼ିଯାଏ

ବୋଉରକଥା

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାଶ

ହସ ହସ ହେବ ଶୁଭାନ୍ତିଷ ଦେଇ

ପୋଥୁଥିଲା ଆଖୁଲୁହ

ଭୂମ ଦେଇଥିଲା ନମଗମାଳରେ

ଦେଖୁଲେ ଶୁଭାନ୍ତିଷ ମୁଁ ।

ପଣ୍ଡରେବାକ ଦୁଃଖ ବିପଦରେ

ବୋଲି ହେଉଥିଲା ବାହା

ଶୁଭାନ୍ତିଷ ପାଦେ ବନ୍ଧ ପୁଟିଗଲେ

କହୁଥିଲା ଥରେ ଆହା ।

ବଞ୍ଚିଲିତରେ ସଞ୍ଚିତରେ ଜାଳି

ମାଘୁଥିଲା ଶାକ ସୁଖ

କୋଳେଇ କାଖେର ପାନି ପାରି ମନେ

ନିଜେ ସୁଖଥିଲା ପୁଷ୍ଟି ।

ବାର ପୋତା ଦେଇ ବ୍ରତ କହୁଥିଲା

ବ୍ୟାସ ଭୋଗ ରହେ ରହି

କୋରୁ ବର୍ତ୍ତ ବେ କଥ କରିବା ଆଶାରେ

ଝୁର୍ଜୁଝୁଝ ମାନ ପାରି ସହିତ ।

ମୁଁ ତେିଆ..

ମୋ ପରିଦୟ ତେିଆ ଭାବା

ପଖାଳ କଂସା ମୁଁ ମୁଖେ ତେିଆ

ବିଶ୍ୱ ଦେଖୁଲା ଶୁଣି କହେ ଭାବି ବିଦ୍ଧିଆ

ମୁଁ ତେିଆ..

ମୋ ମାଟି କଷା ପୁଅ ମୁଖେ

ହସ ବିଦ୍ଧିରେ କେତେ ରେ ପଦିକି

ନାମା ରମନକର ମିଠା ଭାବାନରେ

ବିଦ୍ଧିଆ କରିବାର ପାରିବାରି

ମୁଁ ତେିଆ..

ଏ ମାଟିରେ କେତେ ବାର ମୁକ୍ତ

ଜନ୍ମ ନେଇ ରିହାପ ପୁଅ କହେ

ତାକର ବାର ଜନ୍ମ ମାଟିର ଗାଥା

ମୁଁ ତେିଆ..

ମୋ ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ କାହିଁକି ହେବି

ବାର ପାଇଁ କାହିଁକି ହେବି

କାହିଁକି ହେବି କାହିଁକି ହେବି

କାହିଁକି ହେବି କାହିଁକି ହେବି

କାହିଁକି ହେବି କାହିଁକି ହେବି

କାହିଁକି ହ

